

Nieuw lid in de kijker:

Doorgedreven recyclage bij Group Galloo Recycling

**“Tegenwoordig recycleren we zowat 92 %
van een autowrak!”**

Luc Waignein (Langemark, 48 jaar) is sinds 1 april 1989 werkzaam bij nv Galloometal, eerst 15 jaar als plantmanager voor het dochterbedrijf te Menen (“waar de flotatietechniek wordt toegepast”, valt hij met de deur in huis), later als R&D Manager voor de hele Group Galloo Recycling.

BVDA: Wat is dat voor iets, die flotatietechniek?

Luc: Het is een systeem waarbij non-ferrometalen van elkaar worden gescheiden door middel van dichtheid.

BVDA: Metalen drijven toch niet?

Luc: Toch wel, als de dichtheid van het medium maar hoog genoeg is. In ons systeem werken we met een suspensie van water met ferrosilicium, die we verdichten tot 3 kg/liter. Hierin drijft aluminium boven. Het is een techniek die in de mijnbouw vaak wordt toegepast.

BVDA: Galloo moet zowat de top in Vlaanderen zijn qua schrootverwerking toch?

Luc: Inderdaad, we zijn nummer één in België en ik durf zeggen top 10 in Europa.

BVDA: Druk dat eens uit in cijfers.

Luc: Niet makkelijk, om een voorbeeld te geven. In de Group Galloo verwerken we op heden 1,5 miljoen ton ijzerschroot en 100.000 ton non-ferrometalen. Dit betekent toch zowat de kleine helft van het Belgische volume.

BVDA: De meeste mensen kennen een schroothandelaar als iemand die de metalen soort per soort legt. Jullie gaan daarin ongetwijfeld een stapje verder?

Luc: Dat is zeker. We proberen altijd om zo ver mogelijk te gaan in de mechanische recyclage. We recycleren dan ook niet alleen ferro- en non-ferro-metalen, maar ook kunststoffen en zelfs minerale fracties en brandstoffen. De kern van onze activiteit blijft echter de schrootschaar en de shredder. Die shredder is een grote hamermolen die bijvoorbeeld auto's vermaalt. Daaruit halen we dan onder meer het ijzer dat meteen klaar is voor gebruik in de staalfabrieken. De rest is dan de zogenaamde non-ferro-mix. Hierin vinden we aluminium, koper, inox en zink, maar ook rubber, plastics, hout en zand.

We zijn gespecialiseerd in het scheiden van die non-ferro-mix, ook die uit shredders van collega's. Voor die activiteit beschikken we over een hele resem speciaal hiertoe ontwikkelde installaties, onder andere de flotatie waarover we daarnet spraken. Maar tegenwoordig gebruiken we ook technieken als optische scheiding, zeeftechnieken, luchtseparatie, enz. De specifieke know-how die we hierrond ontwikkelden, leidde tot de oprichting van s.a. Galloo Plastics in 1999.

BVDA: Galloo is toch niet speciaal gekend voor zijn kunststof-recyclage?

Luc: We recycleren toch 30.000 ton kunststoffen per jaar, afkomstig van onze eigen shredders. Deze worden vooral gegenereerd uit auto's, denk maar aan de bumpers, de binnenbekleding en het elektronicamateriaal. Het mooie is dat we van die kunststoffen een korrel maken die opnieuw bruikbaar is in de extrudor. Het grootste deel, zeg maar 70 %, van die gerecycleerde korrels wordt opnieuw in de auto-industrie gebruikt.

BVDA: Een auto wordt dus grotendeels gerecycleerd?

Luc: Dat is duidelijk. Zowat 92 % van een autowrak kunnen we tegenwoordig recyclen. Vroeger was het enkel het ijzer en non-ferro-schroot dat opnieuw in circuit ging. Dat vertegenwoordigde toen amper 75 % van het gewicht.

BVDA: Shredderen en knippen, het verwerken van de non-ferro-mix en het recyclen van kunststoffen. Verwerken jullie nog andere stromen?

Luc: Sedert 2000 zijn wij één van de Belgische en Franse spelers van het erkende terugnamesysteem Recupel, het eco-organisme dat de verwerking verzekert van afgedankte elektronica. Wij verzorgen de verwerking van dat AEEA voor 50 % van wat op de Belgische markt komt. Op heden verwerken we bijvoorbeeld ook LCD-schermen. Daartoe hebben we intern een lijn ontwikkeld voor de mechanische recyclage van die zaken, iets wat voordien nog niet bestond.

Voor het AEEA-verhaal werken we samen met de beschutte werkplaats vzw 't Veer uit Menen voor de depollutie van die toestellen. Die mensen zorgen ervoor dat alle schadelijke stoffen uit de toestellen worden gehaald. Dit gebeurt manueel. We stellen hiervoor een 100-tal mensen tewerk.

BVDA: Hoeveel mensen werken er anders voor jullie bedrijven?

Luc: In de Group zitten we nu aan 850 mensen, gespreid over een vijftigtal vestingen in België, Nederland en Noord-Frankrijk.

BVDA: Vijftig? Dat zijn toch niet allemaal vestingen met een shredder?

Luc: Neen, daar zitten ook tal van louter inzamelingspunten in met een 5-tal werknemers, maar ook middelgrote met een schaar of pers met een 15-tal personeelsleden en tenslotte zijn er de grotere sites, zoals in Menen, Gent en Parijs waar effectief een shredder staat.

BVDA: Hebben jullie een visie naar de toekomst? Waar willen jullie naartoe?

Luc: We proberen de bevoorrading van schroot te verzekeren door een vrij gerichte overnamepolitiek. Bovendien proberen we te diversifiëren door een verder doorgedreven recyclage te realiseren. De Europese wetgeving stelt dat we tegen 2015 liefst 95 % van een autowrak moeten recyclen. Voor ons is dit wel een uitdaging. We moeten steeds verder zoeken naar betere recyclage-technieken en een gediversifieerde afzet. Om een voorbeeldje te geven: op heden zetten we de laag gechlorideerde rubber af als alternatieve brandstof voor de cementindustrie. Hiermee worden fossiele brandstoffen uitgespaard.

BVDA: Kortom, jullie hebben verschillende ijzers in het vuur, om het met een gepast spreekwoord te zeggen. Veel succes verder.

Group Galloo Recycling

Wervikstraat 320
8930 Menen
Tel. 056 52 13 00
www.galloo.com

Tekst: Jan Feryn
Foto's: Luc Waignien
Datum: oktober 2011